

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY
NUMER 7/8 (256/257) - 10 LIPCA 2016 ROK XXI

Święto Młodego Kościoła...

Trwa czas wakacji, wyjazdów, urlopów, czas, kiedy człowiek wierzący ma szansę wzmocnienia swojego życia duchowego, ponieważ można zagospodarować sobie czas na Mszę Świętą w tygodniu, można wejść do kościoła na krótką modlitwę osobistą w ciągu dnia, podjąć trud pielgrzymowania. Ten czas jest okazją do zwolnienia, przyhamowania, zastanowienia nad swoją wiarą...

Dla nas w Polsce są to szczególnie wakacje, ponieważ przybędzie do nas Młody Kościół z całego świata, aby wziąć udział w Światowych Dniach Młodzieży w Krakowie pod przewodnictwem Ojca Świętego Franciszka. Zaryzykuję stwierdzenie, że każdy wierzący oczekuje na przybycie następcy św. Piotra do nas, na Jego słowa umocnienia, na wskazania, jak postępować, a także na ukazanie na nowo Miłosiernego Boga.

Przed nami również pielgrzymka kobiet i dziewcząt do Pani Piekarskiej, która odbędzie się 21 sierpnia, a na którą zapraszamy. Polecam przy tym artykuł Maryjny odBlask Kobiecości s.8 Z racji trwającego Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia ks. Arcybiskup Wiktor Skworec ustanowił główną bramę kalwaryjską Bramą Miłosierdzia - odsyłam do Dekretu na s. 13

W obecnym numerze zamieszczamy zdjęcie aktu erekcyjnego Domu Rekolekcyjno-Pielgrzymkowego „Nazaret”, który został podpisany przez pasterzy Kościoła w Polsce podczas tegorocznej pielgrzymki mężczyzn i młodzieńców do Piekary oraz dekret koronacyjny z 1925 roku, który, dzięki staraniom ks. Piotra Kontnego z Rzymu, został przetłumaczony na język polski.

W tym roku mija 120 rocznica poświęcenia naszej Kalwarii, która, między innymi dzięki reaktywacji Chwalebego Misterium Męki Pańskiej, zostaje przez wielu z nas na nowo „odczytana” - polecam art. s. 12

Rozpoczął się w naszej Bazylice II Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej Reginae Silesiae Gloria - Królowej Śląska Chwała. W obecnym numerze umieszczamy plakat, na którym znajdują się daty, miejsca i wykonawcy - zapraszamy.

To all young people coming to World Youth Day 2016 in Cracow who are hosted in our houses, parishes and in our city - we wish you lots of spiritual experience and enhancement of your faith. Let Divine Mercy be known to everyone so that each sinner discovers inconceivable God's love waiting for each of us.

Allen Jugendlichen, die von uns und von unseren Gemeinden aufgenommen wurden, wünschen wir viele geistliche Erfahrungen und Stärkung im Glauben. Mutter Gottes von Piekary erlebe die erforderlichen Gaben!

A tutti giovani che vengono a partecipare nella GMG e abiteranno nelle nostre case e parrocchie auguriamo che questa permanenza rinforzi la loro fede. Speriamo che questi giorni saranno per voi una grande gioia. Alla Madonna di Piekary chiediamo la grazia per ognuno di voi.

Niech ten czas będzie dobrze przez nas wykorzystany, dajmy świadectwo wiary wszystkim młodym, którzy z różnych stron świata do nas przybywają. A tym samym niech Ich obecność i przeżywanie wiary będzie dla nas umocnieniem i doświadczeniem powszechności Kościoła.

Obecne wydanie Z Piekarskich Wież jest numerem podwójnym, wakacyjnym. Następny numer ukaże się we wrześniu. Wszystkim Czytelnikom życzymy radości i pokoju oraz dobrego czasu wypoczynku.

Ks. Rafał Mucha
Wikariusz Bazyliki Piekarskiej

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Rafał Mucha, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik, Adam Reinsz.
Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka, Stanisław Dacy.

Korekta: Marzena Buszka

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;
Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,
Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

ROK ŚWIĘTY MIŁOSIERDZIA

WIKTOR SKWORC
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

DEKRET

Dla duchowego ubogacenia darem świętych odpustów Pielgrzymki Mężczyzn i Młodzieńców oraz Kobiąt i Dziewcząt do Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich postanawiam, że w dniu Pielgrzymki – w niedzielę 29 maja 2016 r. oraz w niedzielę 21 sierpnia 2016 r. – główna brama, przez którą wchodzi się na Kalwarię Piekarską, będzie Bramą Miłosierdzia, oznaczając Drzwi Święte – szczególnie znak Bożej łaskawości w ramach trwającego w Kościele Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia.

Pielgrzymi, którzy przekroczą tę świętą Bramę, wezmą udział w uroczystej celebracji, wyznają wiarę i odmówią modlitwę za Papieża oraz w intencjach, które nosi on w sercu dla dobra Kościoła i całego świata, mogą uzyskać odpust zupełny.

Życząc obfitości darów Boga bogatego w miłosierdzie, udzielam wszystkim Pielgrzymom pasterskiego błogosławieństwa.

Ks. Jan Smolec
Kancelarz
Kurii Metropolitalnej

† Wiktor Skworec
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

Katowice, 25 maja 2016 r.
VH V - 4711/16

Na drogach miłosierdzia

„Szczególnym znakiem towarzyszącym nam w Roku Świętym jest pielgrzymka. Stanowi ona niejako ikonę drogi, którą każda osoba przemierza w czasie swojej egzystencji. Życie jest pielgrzymką, a istota ludzka to wędrowiec, pielgrzym, który przemierza drogę aż do osiągnięcia pożądanego celu, jakim jest spotkanie z Miłosiernym Ojcem w Jego Domu. Również po to, aby dotrzeć do Drzwi Świętych w Rzymie i w każdym innym miejscu, będziemy musieli pójść na pielgrzymkę, każdy na miarę własnych sił. Stanie się ona znakiem tego, że również miłosierdzie jest celem, którego osiągnięcie wymaga zaangażowania i poświęcenia. Pielgrzymka zatem niech stanie się bodźcem do nawrócenia: przekraczając Drzwi Święte pozwólmy się objąć miłosierdziu Bożemu i zaangażujemy się, byśmy byli miłosierni dla innych, tak jak Ojciec jest miłosierny dla nas.”

papież Franciszek

Człowiek przemieszcza się od samego początku swojej ziemskiej historii. Ludzie wędrowali w różnym celu: jedni uciekali przed prześladowaniami, inni w celu handlowym, jeszcze inni poszukiwali mądrości, udając się do wielkich szkół filozoficznych. Znanie są wielkie wędrówki ludów, które spowodowały znaczące zmiany gospodarcze, polityczne i kulturowe. Przez wieki wędrowanie stało się nie tylko jednym z elementów tworzących świecką codzienność, ale także ważną częścią doświadczenia religijnego. Życie to bowiem nieustanna podróż, na której poznajemy bogactwo świata i nieustannie z zaskoczeniem odkrywamy, że wielka pomysłowość i taskawość Boga nie znają granic. Bez względu na cel podejmowanej drogi, wspólną cechą wszelkich ludzkich wędrówek stanowi pragnienie zmiany, poprawy jakości swego życia.

Fenomen pielgrzymowania występuje w wielu religiach świata. W Starym Testamencie czytamy o tym, że dla Żydów pielgrzymka do Jerozolimy była wręcz obowiązkiem. Jako że chrześcijanie czerpią z tradycji swoich starszych braci w wierze, także i pielgrzymowanie skutecznie zaszczerpiło się na gruncie naszej pobożności nie tylko jako ćwiczenie duchowe, ale również sposób pogłębienia doświadczenia wspólnoty Kościoła. Szukając początków idei religijnego wędrowania, trzeba spojrzeć na historię Abrahama, któremu Bóg polecił opuścić rodzinną ziemię i udać się w drogę w nieznaną, będąc wędrowcem w obcej ziemi. Z tym poleceniem związana była niezwykła,

choć niewyobrażalna obietnica, że mimo swego starszego wieku może jeszcze dać początek potomstwu tak „licznemu jak gwiazdy na niebie”. Abraham podejmuje decyzję pójścia za Bożym głosem, pełen ufności i wiary. Dzięki tej decyzji stał się on narzędziem realizacji Bożego planu wobec ludzkości, nazwany przez potomność ojcem wszystkich wierzących.

Druga scena biblijna pozwalająca zrozumieć sens pielgrzymowania to historia wyjścia Narodu Wybranego z Egiptu, gdzie Izraelici doznawali ucisku i prześladowania. Mimo niedogodności, jakich doświadczała, mieli zapewniony względny byt i stabilizację. Dlatego też Mojżesz powołany przez Boga na przywódcę ludu z pewnym trudem przekonał swych rodaków do opuszczenia domu niewoli i udania się w drogę, której szczęśliwe zakończenie obiecał im Pan. Ostatecznie po wahaniach Izraelici zawieźli Bożemu objawieniu i obietnicy, podjęli decyzję wyjścia z Egiptu i wyruszyli w nieznaną. Długo jednak pozostała w nich niepewność, a nawet chęć powrotu. Żyli w swoistym duchowym rozdarcu. Przez czterdzieści lat Naród Wybrany stał się tułaczem wędrującym przez ziemię obcą, pustynną, mieszkając w namiotach, bez własnego, trwałego domu, prawdziwym i w pełnym tego słowa znaczeniu - pielgrzymem. Podtrzymywała go jednak ufność w spełnienie Bożych obietnic. Moment opuszczenia Egiptu stał się chwilą przełomową o symbolicznym znaczeniu. Izraelici oddali swój los w Boże ręce. Wyruszyli ku krainie, która miała stać się dla

nich o wiele przyjaźniejszym miejscem, niż względnie stabilny Egipt. Moment opuszczenia Egiptu został ostatecznie przypieczętowany przejściem przez Morze Czerwone (Wj 14, 19-31). Wydarzenie to stanowi symboliczną granicę pomiędzy życiem w niewoli, a życiem w wolności.

Obydwie przytoczone sceny biblijne pokazują, jak ważna jest chwila decyzji o opuszczeniu dotychczasowych zajęć, przyzwyczajeń; oderwania się od tego, co daje nam wygodę i spokój, by podjąć ryzyko osiągnięcia czegoś więcej. Duchowy wzrost, wewnętrzna przemiana potrzebują bowiem przełamania w naszych sercach i umysłach bariery poprzestania na tym, co mamy i zdobycia się na odwagę walki o szczyty, które być może nas przerażają. Wielką rolę w naszej duchowej wędrówce ku Bogu pełni zaufanie. Wyruszając na poszukiwanie prawdziwego sensu naszego istnienia, nie widzimy jasno tego, co na końcu drogi oferuje Bóg, mamy jednak pewność, że On jest wierny swoim słowom i mimo trudności, potknięć i zmęczenia, staniemy u celu doświadczeni przemieniającą Bożą łaską. Wspólne wędrowanie nauczyło

Izraelitów, ale także i nas samych, otwarcia serc Bożemu Miłosierdziu i złączenia swoich planów z planami Bożymi. Dla chrześcijan pierwszym i najważniejszym wzorem do naśladowania jest Jezus Chrystus. Jako pobożny Żyd, także i On udawał się od najmłodszych lat do Jerozolimy - początkowo z rodzicami, następnie już samodzielnie. Czerpiąc z Jego

przykładu chrześcijanie także zaczęli udawać się do miejsc oznaczonych szczególną obecnością Boga - sanktuariów. Początkowo najważniejszym miejscem pielgrzymkowym była z oczywistych względów Ziemia Święta. Z czasem na szlaku pielgrzymkowym znalazł się Rzym, Santiago de Compostela oraz wiele innych miejsc kultu, w których Bóg za wstawiennictwem Maryi i świętych dokonywał i wciąż dokonuje pięknego gestu rozlania swej nieskończonej łaski.

Droga pielgrzymkowa zawiera w sobie dwa cenne elementy. Jest to najpierw wyjście z miejsca stałego pobytu ku sanktuarium, a następnie powrót do domu. Pielgrzymka jest okresem nadzwyczajnym, ograniczonym w czasie i nie wypełnia całego życia człowieka. Jej wydarzenia mają pomóc w nowym spojrzeniu na codzienność, ale też w przekształcaniu codzienności i jej nowym porządkowaniu. Podobnie jak Naród Wybrany, po swym powrocie z babilońskiej niewoli, był zewnętrznie tym samym narodem, a jednak innym - dojrzałym o nowe doświadczenia, na nowo kosztującym swojej wolności, tak pielgrzym wraca do codzienności fizycznie ten sam, jednakże duchowo odmieniony. Można się spodziewać, że ubogacony nową więzią z Bogiem, ukształtowany przez słowo i łaskę, na nowy sposób będzie formował

swe odniesienia do osób w rodzinnym środowisku i do codziennych obowiązków. W nowy, gorliwszy sposób będzie realizował swoje chrześcijańskie powołanie.

W Roku Jubileuszu Miłosierdzia pielgrzymowanie nabiera znaczenia jeszcze głębszego. Bez względu na to, czy droga przebyta ku miejscom świętym dokona się pieszo, samochodem, czy też innym środkiem transportu, spotkanie z Bogiem działającym w Kościele będzie równie intensywne, jeśli tylko właściwie przygotujemy i przeżyjemy ten czas.

W pielgrzymce ważna jest modlitwa, ale ważne jest także otwarcie na drugiego człowieka, rozmowa z innymi, czynne miłosierdzie. Dlatego warto spojrzeć na nasze pielgrzymowanie być może i pod tym względem - jak

w czasie tych wypraw wyglądają moje relacje z bliźnimi? Jeśli mają one pewne niedoskonałości, konieczne trzeba podjąć wysiłek ich naprawy. To bez wątpienia będzie najlepszy owoc jubileuszowego czasu.

Ciekawą propozycją, jaka zrodziła się w naszej archidiecezji jest tzw. Jubileuszowy Paszport Pielgrzyma. Służy on zbieraniu pieczętów z kościołów jubileuszowych, w których otwarte zostały Bramy Miłosierdzia. W naszej archidiecezji jest ich aż 25. Każdy, kto szuka dodatkowej motywacji, by poznać nowe i ciekawe święte miejsca, może poprzez tę inicjatywę duszpasterską umocnić swoją decyzję o wyruszeniu na

pielgrzymkowy szlak. Dodatkową zachętą do podjęcia pielgrzymki jest nagroda dla osób, które paszport wypełniony pieczętami odeślą do 20 listopada na adres katowickiej kurii. Wśród tych osób wylosowana zostanie dwuosobowa pielgrzymka do Rzymu z możliwością dogodnego wybrania jej terminu. Paszport pielgrzyma wraz z listą kościołów jubileuszowych można nabyć za symboliczną złotówkę w centrum pielgrzymkowym. Nasze sanktuarium proponuje ponadto wszystkim osobom nawiedzającym Bazylikę w celu pobożnej modlitwy i zyskania odpustu zupełnego specjalny imienny certyfikat potwierdzający odbycie pielgrzymki. Ta niezwykła pamiątka także jest możliwa do nabycia w centrum. Niech na czas wakacyjnych wędrówek z Bogiem bogatym w Miłosierdzie towarzyszą nam słowa św. Jana Pawła II wypowiedziane w roku 2000:

„Człowiek tęskni za spotkaniem z Bogiem, a pielgrzymki kierują jego myśl ku przystani, do której może zawinąć na szlaku swoich religijnych poszukiwań. Wraz z psalmistą może w nich wyśpiewać swój głód i pragnienie Boga: «Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody. W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, (...) łaska Twoja lepsza jest od życia» (Ps 63 [62], 2-4)».

Misyjna codzienność

W ostatnim miesiącu poznawałam zwykłą, codzienną misyjność... plan dnia i tygodnia, obowiązki, dyżury, organizacja czasu... wszystko to, co składa się na nasze misyjne życie.

Rytm naszego dnia jest wyznaczany przez słońce: zaczynamy o wschodzie, czyli pobudka każdego dnia krótko po godzinie 5, by już o 6 całą naszą misyjną rodziną zebrać się w kościele na wspólnej jutrzni. Po niej następuje śniadanie w domu i każdy udaje się do swojej pracy, którą w przypadku świeckich jest praca w Instytucie Techniczno-Przemysłowym w Carapira. Instytut to nic innego jak odpowiednik technikum, gdzie mamy grupę 130 uczniów: 123 chłopaków i 7 dziewczyn, którzy uczą się dwóch zawodów: mechanik samochodowy albo ślusarz i stolarz. Nasza młodzież mieszka w internacie znajdującym się przy szkole, dlatego oprócz obowiązków w szkole, świeccy pracują w internacie, na stołówce i w gabinecie medycznym. W przerwie w obowiązkach, już koło południa jemy obiad, który oczywiście przygotowujemy same, a po nim wracamy do zajęć. Wieczorem zbieramy się na Mszy św. połączonej z nieszporem. I po kolacji kończymy nasz dzień.

Tak mniej więcej wygląda nasz plan dnia, jednak są pewne wyjątki. W poniedziałki i czwartki mamy modlitwę tylko we wspólnocie świeckich w domu, w środy na Mszy św. jest zawsze młodzież naszej szkoły, w niedzielę w kościele jest adoracja, a w piątki mamy dzień wspólnoty, czyli czas na bycie razem. Niektórzy mogliby się zastanawiać, dlaczego... Wspólnota to nowa rodzina, w której dzielimy to, co piękne i to, co trudne, co nas raduje i smuci, wszystko to, czym żyjemy na co dzień. Bardzo ważne jest, byśmy czuli się właśnie jak w rodzinie. Naszą wspólnotę możecie zobaczyć na zdjęciu. Obecnie składa się ona z trzech osób: Beatriz z Meksyku, Priscila z Brazylii i ja, a pod koniec miesiąca dojedzie do nas Barbara z Włoch i będziemy już w komplecie. Razem z wspólnotą trzech kombonianów (dwóch ojców i jeden brata) i czterech siostr kombonianek tworzymy ekipę misjonarską. Wspólne modlitwy, spotkania, rozmowy... jak jedna wielka rodzina.

A skoro już jesteśmy przy spotkaniach... Zawsze, kiedy ktoś z nas upiecze bułki, ciasto czy ciasteczka, dzieli się z pozostałymi osobami z naszej ekipy, a idąc w odwiedziny, zabieramy jakieś owoce, czy coś słodkiego, co przygotowujemy sami. Zawsze pamiętamy o sobie nawzajem. A kiedy ktoś z nas ma urodziny, jedna z osób przygotowuje kartkę, na której wszyscy piszą życzenia, by

wieczorem przy wspólnej kawie wręczyć ją. Jakoś tak wyszło, że od mojego przyjazdu wszystkie kartki przygotowuję ja. Myślę, że śmiało mogę stwierdzić, że będąc na misji trzeba być kreatywnym, bo gotując, piekąc czy przygotowując jakieś materiały, wykorzystujemy tylko to, co mamy w domu, gdy czegoś zabraknie, nie możemy po prostu pojechać do sklepu - jest to za daleko. Jednak kiedy już jedziemy, raz czy dwa razy w miesiącu, robimy wielkie zakupy.

Oczywiście cały czas musimy być otwarci na to, co nieplanowanego może się wydarzyć. Czasem jakiś misjonarz przejeżdża niedaleko naszej misji i postanowi zatrzymać się na kawę, czasem nagle dowiadujemy się, że musimy pomóc w organizacji akcji medycznej, pomóc w nauce, zabrać kogoś do lekarza... Nigdy nie wiadomo, co przyniesie dzień, ale z Bożą pomocą idziemy do przodu.

Dziękuję Wam za pamięć, kontakt i wsparcie modlitewne. Proszę pamiętać o misjach, tak jak my pamiętamy o Was.

Pozdrawiam!

II Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej
„Reginae Silesiae Gloria”
 czyli „Królowej Śląska Chwała”.

HONOROWY PATRONAT OBJĘLI:

Stawa Umińska-Duraj – Prezydent Miasta Piekary Śląskie
Dr Piotr Buchwald – Przewodniczący Rady Miasta Piekary Śląskie
Dr Gabriel Tobor – Burmistrz Miasta Radzionków
Ks. Prałat Władysław Nieszporek – kustosz i proboszcz Piekarskiej Bazyliki
 Dyrektor Artystyczny Festiwalu – **Klaudiusz Jania**

26 Czerwca	Niedziela godz. 17 Bazylika Piekarska
- prof. Władysław Szymański – organy
17 Lipca	Niedziela godz. 17 Bazylika Piekarska
- dr Damian Walentek – róg,
- Roman Jochymczyk – organy
22 Lipca	Piątek godz. 19 Radzionków kościół pod wezwaniem św. Wojciecha
- Gedymin Grubba – organy
07 Sierpnia	Niedziela godz. 17 Bazylika Piekarska
- Klaudiusz Jania i Kwintet Błaszany Filharmoników Szczecińskich.
14 sierpnia	Niedziela godz. 17 Radzionków-Rojca- kościół pod wezwaniem
Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.
- Wood Ensemble
15 sierpnia	Niedziela godz. 17 Bazylika Piekarska
- Henryk . Jan Botor – organy – improwizacje
28 sierpnia	Niedziela godz. 17 Bazylika Piekarska
- Kwartet Smyczkowy Quatro Arcos
12 września	Poniedziałek godz. 17 Bazylika Piekarska
- Douglas Bruce (Szkocja) – organy

Wszystkie koncerty finansowane są z budżetów miast Piekary Śląskich oraz Radzionkowa.

SPONSORZY:

**PATRONAT
MEDIALNY:**

Maryjny odBLASK kobiecości

Dziś po raz kolejny kobiety i dziewczęta gromadzą się u stóp tej, która jest wzorem każdej żony, matki, każdej kobiety. Tradycyjna pielgrzymka do Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej jest okazją do zatrzymania się i refleksji nad powołaniem każdej z nas.

Rola i znaczenie Maryi są nie do przecenienia. Stanowi Ona wzór i model kobiety otwartej i gotowej do wejścia w nadprzyrodzoną relację z Bogiem. Poprzez swoje wybranie i jedność roli, jaką miała do odegrania w historii Zbawienia Matka Boża – jest to wzór niedościgły, ale i taki, który zawsze trzeba mieć przed oczami. Trzeba nam dzisiaj spojrzeć na Maryję, nie tylko jako na Niepokalaną Poczetą Matkę Boga, ale i przyjrzeć się Jej ludzkiemu macierzyństwu, Jej byciu uczennicą i towarzyszką życia oraz umierania Syna. Warto też na nowo rozważyć i głębiej zrozumieć rolę, jaką odegrała w Wieczerniku w czasie zesłania Ducha Świętego i przy narodzinach Kościoła. Każdy z tych aspektów obecności Maryi przy Jezusie, a potem przy Jego uczniach opisuje i charakteryzuje rolę, powołanie i ogromne znaczenie kobiety w doświadczeniu religijnym, w życiu rodzinnym i życiu Kościoła, w relacji między Bogiem a człowiekiem.

Maryja i Józef są dowodem na to, że miłość, za którą nieustannie tęsknimy, istnieje w rzeczywistości. Ten niezwykle mężczyzna i ta niezwykła kobieta prowadzą nas do Boga, który jest pełnią rzeczywistości i pełnią Miłości.

Maryja jako pierwsza z ludzi w pełni odkrywa oraz respektuje prawdę, że życie należy przyjąć jako dar i dobrowolnie je ofiarować. Ona pierwsza w pełni realizuje swoje człowieczeństwo, gdyż staje się bezinteresownym darem dla Boga i bliźniego. Maryja i Józef przyjęli się wzajemnie jako dar przygotowany każdemu z nich przez Boga. Ich wybór, umocniony i umotywowany wiarą, stał się nieodwołalny, dlatego że Bóg był jego poręczycielem. Analogicznie odnosi się to do każdej z nas powołanej do małżeństwa, ponieważ w wyborze współmałżonka nasza decyzja powinna uwzględniać wymiar wiary. Jedynym sposobem, aby być wiernym sobie samemu, jest wierność planowi Bożemu.

Maryja - podobnie do wszystkich matek - nosiła Jezusa dziewięć miesięcy pod swoim sercem i urodziła Go, kiedy nadszedł czas rozwiązania. Jednak nie chodzi tu tylko o macierzyństwo fizyczne i czysto prywatną więź między Jezusem a Maryją. Maryja jest nie tylko cieleśnie matką Pana, do istoty Jej macierzyństwa należy Jej wiara. Zanim bowiem poczęta Jezusa w ciele, przyjęła Go w wierze. Macierzyństwo Maryi oznacza, że Ona jest nie tylko matką Jezusa i matką Pana, jest także matką Syna Bożego.

Macierzyństwo Maryi kształtowało się od momentu Jej niepokalanego poczęcia, szczególnie zaś wymiar osiągnęło, gdy

Maryja wypowiedziała swoje pełne wiary w Boży zamysł „fiat”. Od tego momentu, gdy pod sercem Dziewicy z Nazaretu rozpoczęło się życie, Jej serce „podąża stale za dziełem własnego Syna i rozprzestrzenia się ku wszystkim, których Jezus Chrystus objął i stale obejmuje swą niewyczerpaną miłością” (RH, 22).

Maryja w swojej macierzyńskiej relacji do Chrystusa staje się dla chrześcijańskich kobiet wzorem kobiety i matki, która bierze czynny udział w odwiecznym planie Stwórcy, który obdarzył człowieka szczególnym powołaniem do miłości i płodności. Macierzyństwo, jak pokazuje testament z krzyża, może także przybrać wymiar duchowy, który, zbudowany na fundamencie miłości, wchodzi w relacje z ludźmi potrzebującymi wsparcia i opieki.

Na każdej drodze, jaką wybiera kobieta w życiu, czy będzie mężatką i przebywać w domu, czy spełni się w pracy zawodowej, czy też będzie żyć za murami klasztoru, wszędzie musi być „służebnicą Pańską”, dlatego każda z nas powinna dołożyć wszelkich starań, w procesie odkrywania sensu swego pierwotnego powołania do bycia kobietą. Kobieta powinna rozwijać cechy potrzebne w pełnieniu swej misji, do jakiej została powołana. Od Maryi, poprzez Jej niestrudzoną i niezłomną postawę miłości matki wobec dziecka, wiarę w słuszność swych przekonań oraz ufność w dobroć drugiego człowieka, kobieta może się uczyć, jak pogłębiać wiarę, być odważną, opanowaną, posłuszną, oraz wytrwałą w postanowieniach.

Matka Boża jest dla współczesnej chrześcijanki wzorem wiary, wzorem matki i żony, a ponadto gotowości do poświęceń, wzorem radości i życia osadzonego w Słowie Bożym. Można zatem stwierdzić, że kobieta, spoglądając na Maryję, odkrywa w Niej sekret godnego przeżywania swej kobiecości i prawdziwego realizowania siebie. „W świetle Maryi Kościół widzi w kobiecie odbłaski piękna, które odzwierciedla najwznioślejsze uczucia, do jakich zdolne jest serce ludzkie: całkowitą ofiarę miłości, moc, która potrafi znieść największe cierpienia, bezgraniczną wierność, niestrudzoną aktywność, umiejętność łączenia wnikliwej intuicji ze słowem pociechy i zachęty” (JP II).

Życzymy sobie, by każda z nas nie tylko raz do roku, ale codziennie wpatrywała się i naśladowała tą, która jest największą z kobiet.

Kościół w Potrzebie

CD. artykułu

Jednym z nich jest dość dobrze znany piekarzom ks. Łukasz Grochła, który jeszcze dwa lata temu pełnił posługę wikariusza w parafii Trójcy Przenajświętszej w Szarleju, a także był katechetą w I Liceum Ogólnokształcącym oraz w Miejskiej Szkole Podstawowej nr 1. Obecnie pracuje w archidiecezji lwowskiej jako proboszcz dwóch, oddalonych od siebie o 40 kilometrów, parafii - św. Stanisława BM w Krzemieńcu oraz opisywanego wcześniej kościoła Niepokalanego Poczęcia NMP w Szumsku. Ks. Łukasz na Ukrainę wyjechał na własną prośbę, za zgodą arcybiskupa Wiktora Skworca i, jak sam na każdym kroku podkreśla, posługa duszpasterska tam przynosi mu ogromnie wiele radości. Jestem pewien, że na co dzień pomaga mu też wrodzone poczucie humoru, normalność, pokora i niesłabnący zapał do pracy, która z pewnością nie należy tam do najłatwiejszych. Wynika to chociażby z samego faktu odległości, dzielących obydwie jego parafie. Ze względu na małą liczbę kościołów na tych terenach, również parafianie muszą pokonywać spory, w skrajnych przypadkach nawet kilkunastokilometrowy dystans, aby móc uczestniczyć we Mszy świętej.

Kolejnym z problemów jest liczba wiernych, która w ostatnim, niełatwym dla Ukrainy czasie dość znacząco spadła. Jest to spowodowane faktem, iż wielu młodych Ukraińców i Polaków w obliczu wojny na wschodzie kraju oraz głębokiego kryzysu gospodarczego było zmuszonych do podjęcia trudnej decyzji o opuszczeniu rodzimych stron i szukania lepszych perspektyw na emigracji. Jak mówi z uśmiechem ks. Łukasz, przyjeżdżając obecnie do Polski, odwiedza on nie tylko własną rodzinę na Śląsku, ale i rozsiansych w różnych częściach kraju swoich krzemienieckich parafian.

Do szeregu trudności, z jakimi musi mierzyć się ks. Łukasz wraz z wiernymi, trzeba także zaliczyć brak probostwa czy domu parafialnego. Obecnie mieszka on w oddalonym o prawie 2 kilometry od kościoła domu, którego stan dość wyraźnie odbiega od standardów, do których jesteśmy przyzwyczajeni w Polsce. Również stromą drogę dojazdową, utworzoną z przypadkowych kamieni zasypanych ziemią i pełną zaskakujących kierowcę dziur, trudno jest nam sobie wyobrazić. Co prawda bezpośrednio za kościołem św. Stanisława BM w Krzemieńcu stoi przedwojenny budynek dawnej plebanii, jednakże obecnie nie nadaje się do użytkowania. W czasach Związku Radzieckiego został on skonfiskowany przez państwo, które wykorzystywało go do własnych celów. Wydział Paszportowy, który miał tam swoją siedzibę, opuścił gmach dopiero kilka lat temu, pozostawiając go w opłakanym stanie. Przed ks. Łukaszem zostało więc postawione zadanie odbudowy pomieszczeń, które oprócz funkcji parafialnych, spełniały także rolę ośrodka

polonijnego oraz szkółki niedzielnej.

W tym miejscu trzeba się też pochylić nad kolejnym problemem, który łączy się z niełatwym zadaniem odbudowy probostwa, czyli trudnościami finansowymi. Ciężka sytuacja gospodarcza Ukrainy przekłada się na los jej mieszkańców, a co za tym idzie, również parafii. Co prawda pieniędzy wystarcza na jej normalne funkcjonowanie, ale np. ogrzewanie kościoła w zimie, które pociąga za sobą ogromne koszty, jest luksusem, o którym w Krzemieńcu póki co można pomarzyć. Ks. Łukasz mówi jednak z niezmiennym uśmiechem na twarzy, że obecność wiernych w kościele, w którym panuje temperatura -5°C, jest dowodem na ich głęboką wiarę.

Ważne jest nasze zaangażowanie!

Wymienione wyżej przykłady, które są kroplą w morzu problemów, jakie można zaobserwować na Ukrainie, pokazują, jak bardzo naszym wschodnim sąsiadom potrzebna jest pomoc ze strony Polaków. Na własne oczy mogłem się przekonać, ile radości mieszkańcom Szumska przyniosły paczki, które otrzymali za pośrednictwem ks. Łukasza w prawosławny Wielki Piątek. Podstawowe, jednak jakże potrzebne produkty żywnościowe, typu ryż, kasza, makaron, mąka czy olej, oprócz materialnej korzyści niosły ze sobą coś więcej - świadomość pamięci, solidarności i życzliwości ze strony tych, którym wiedzie się lepiej.

Kończąc pisanie tego artykułu chciałbym wyraźnie zaznaczyć, że Ukraina jest pięknym krajem o ogromnym potencjale, a jej mieszkańcy to zwykli ludzie - dokładnie tacy sami, jak i my. Choć rzeczywistość ich nie oszczędza, są radośni i otwarci na drugiego człowieka, a także pełni optymizmu na przyszłość. Nie mieli wpływu na to, jak potoczyła się historia ich kraju, podobnie jak

nie mają specjalnych możliwości zmiany obecnej sytuacji politycznej i gospodarczej. Niestety, kryzys ekonomiczny i konflikty zbrojne, z którymi musi mierzyć się dzisiejsza Ukraina, odbijają się na nich dość mocno. Również wspólnota Kościoła, za którą jesteśmy współodpowiedzialni, potrzebuje pomocy, dlatego tak ważne jest nasze zaangażowanie. Możemy je okazywać w różny sposób - poczynawszy od modlitwy, której nasi wschodni sąsiedzi przez wstawiennictwo Królowej Pokoju bardzo potrzebują, poprzez wsparcie różnych akcji gromadzenia darów i zbiorów pieniędzy, a kończąc na inicjatywach, których zorganizowania możemy się podjąć sami. Możemy być pewni, że dobro, okazane drugiemu człowiekowi tu na ziemi, zapocentruje w Królestwie Niebieskim.

fot. M. Lubec

Refleksja na 120. rocznicę konsekracji Kalwarii w Piekarach Śląskich

Piekarska Kalwaria to miejsce, które ciągle odkrywam na nowo. Sprzyja kontemplacji. Tutaj historia przemawia z każdego miejsca. Tutaj wydarzenia zbawcze przyjmują konkretny wymiar. Tutaj można przemyśleć swoją drogę, swoją wiarę, swoje życie. 21 czerwca 1896 r. kard. Georg von Kopp dokonał konsekracji kościoła kalwaryjskiego. Od tamtej chwili minęło właśnie 120 lat.

Obecnie Kalwaria

jest miejscem, do którego zmierzają pielgrzymki mężczyzn w maju i kobiet w sierpniu. Odbывают się tutaj Misteria Męki Pańskiej podczas Wielkiego Tygodnia. A w tym roku w sobotę 23 lipca na Wzgórzu Kalwaryjskim zgromadzi się ok. 20 tys. osób m.in. z Meksyku, Włoch, Stanów Zjednoczonych, które przyjadą na Światowe Dni Młodzieży do Krakowa. Na szczycie Kalwarii spotykają się już nie tylko piekarzanie, Ślązacy, ale mieszkańcy Europy i Ameryk. Przybywają przede wszystkim przed Cudowny Obraz Matki Boskiej Piekarskiej, patronki naszego miasta. Jednak piekarskie sanktuarium ściśle związane jest z Kalwarią - (gr. Golgotą), czyli miejscem czaszki. Podobnych miejsc w Polsce jest wiele: tradycja budowania drogi krzyżowej związana jest z duchowością franciszkańską, te miejsca mają przypominać, że nie ma w chrześcijaństwie innej drogi do zbawienia jak przez krzyż. Piekarska Kalwaria ma dzisiaj dwa oblicza. Pierwsze określiłabym jako historyczne, zabytkowe, architektoniczne, przyrodnicze, przestrzenne, które przemawia do nas przez fakty, daty, postaci. Drugie - duchowe, pasyjne, tętnie nierównym rytmem. Wiele uwagi poświęcono na opisanie Kalwarii. Wiemy, że pomysłodawcą zbudowania drogi krzyżowej, która powtarzałaby w mniejszej skali odległość miejsc męczeńskiej śmierci i zmartwychwstania był budowniczy piekarskiej świątyni ks. Jan A. Fietzek. Ostatecznie budowniczymi kompleksu sakralnego byli bracia Leopold i Karol Nerlichowie. Pracami kierował budowniczy Karol Ogorek z Szarleja, a pracowali chtëpi, hutnicy, górnicy, zaś ich żony i córki donosiły budowniczym posiłki. Nad zaplanowaniem kaplic i drózek czuwał o. Władysław Schneider, który przywiózł z Ziemi Świętej kamienie - te zaś umieszczono nad wejściami do kaplic drogi krzyżowej.

120 lat temu

po 34 latach budowy 21 czerwca 1896 roku kard. Georg von Kopp dokonał konsekracji kościoła kalwaryjskiego. W uroczystości - jak podają różne źródła - wzięło udział 150-175 tys. wiernych i ok. 300

kapłanów. Szczególnie na początku XX wieku Kalwaria tętniła życiem. Mieszkańcy opiekowali się poszczególnymi kaplicami, a ich wezwania identyfikowali ściśle ze swoim życiem, pobożnością. Ponad sto lat temu przeżywano tzw. żywo męka - inscenizacje ostatnich dni Jezusa. O piekarskiej Kalwarii, jednej z 20 tzw. kalwarii większych w Polsce, mówiono „Śląska Jerozolima”. Jeszcze 50-60 lat temu wierni indywidualnie odprawiali 20 stacji drogi krzyżowej, przechodząc z zapalonymi świeczkami. Na tym Wzgórzu w latach 60. i 70. XX wieku przemawiał do śląskich pielgrzymów kard. Karol Wojtyła, który po latach przyznał, że mówić do tłumów nauczył się mówić w Piekarach Śl. Ślady jego obecności tak te duchowe, jak i materialne odnajdujemy w wielu punktach.

Odprawiane od ponad 100 lat obchody kalwaryjskie pomagają rozważać tajemnice wcielenia i zbawienia w aspekcie obecności Bożej Rodzicielki. To miejsce sprzyja temu, aby pogłębić swoją wiarę, odnaleźć moc i siłę do kroczenia za Chrystusem.

Warto przypominać

istotę i znaczenie piekarskiej Kalwarii. Dla wielu z nas jest to miejsce symboliczne i zabytkowe. Traktowane często jako park, do którego można się wybrać latem na niedzielny spacer, jesienią zbierać liście i kasztany albo zimą - na jazdę na sankach z

dziećmi. Podczas gdy dla grona osób pielgrzymujących z okolic i dalszych stron to miejsce szczególne, miejsce sakralne, miejsce pasyjne. Ci przychodzą na Wzgórze Kalwaryjskie w Piekarach Śl., aby rozważać tajemnice męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Przychodzą, aby zastanowić się nad swoim życiem, rozwijać swoją duchowość. Przychodzą, aby w ciszy modlić się, kontemplować. Ich postawa pokazuje jak ważne i potrzebne jest to święte miejsce, tak samo dzisiaj jak 120 lat temu. Być może bardziej dzisiaj niż kiedyś. Zmienia się wiele rzeczy wokół nas, ale potrzeby ludzkie są niezmiennie. Warto uczyć się także tych właściwych postaw pobożnościowych. Kalwaria w Piekarach jest materialnym wyrazem duchowych potrzeb. O nie tak samo jak o wszystkie pozostałe trzeba dbać codziennie, nie tylko od święta.

AKT EREKCYJNY

*Domu Rekolekcyjno Pielgrzymkowego NAZARET, przy Sanktuarium Matki
Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich*

W Roku Pańskim 2016

*Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, Rocznicy 1050 lecia
Chrztu Polski, Światowych Dni Młodzieży w Krakowie.*

*Za pontyfikatu Papieża Franciszka, Prymasa Polski abpa Wojciecha
Polaka, Metropolity Katowickiego abpa Wiktora Skworca, Proboszcza
i kustosza ks. prałata Władysława Nieszporka*

Wraz z Wikariuszami:

*Ks. Adrian Lejta, ks. Rafał Mucha, ks. Piotr Nadrowski, ks. Adam Zgodzaj,
ks. Łukasz Grzywocz, ks. Krzysztof Szudok,*

Autor projektu: Grzegorz i Wawrzyniec Ratajski,

Wykonawca: Komplex – Jastrzębie Zdrój.

*Niniejszy Akt Erekcyjny umieszczamy w murach „Nazaretu”, w hołdzie
Matce Bożej i Św. Janowi Pawłowi II, jako znak jedności z całym
Kościołem, podczas Pielgrzymki Mężczyzn i Młodzieńców
dnia 29.V.2016 r. z udziałem Pasterzy Kościoła Powszechnego:*

ks. H. B.

MICHAŁ WOJCIK

Gregor Tobiszewski

Przewodniczący (kanon. i świecki)

+ Jean Louis Balsa

+ Edmund Mulega, sdb

+ Andrzej Balcerek

+ Piotr K.

+ Roman J.

Stanisław D.

+ Henryk Palusz

+ Andrzej Haj

+ Jan W.

+ Wiesław W.

+ Stefan W.

+ Józef K.

+ Adam W.

Niezapomniana dama

Ponad rok temu, w swoim pierwszym artykule dla naszego sanktuaryjnego miesięcznika "Z Piekarskich Wież", opisałem dzieje pewnej zapomnianej damy, która po wielu trudnych latach doczekała się szacunku i głosu wspólnej modlitwy. Mowa oczywiście o Maria Hilf - ponad stuletniej kaplicy na pograniczu Piekar i Bytomia, poświęconej Wspomożycielce Wiernych. W tym roku historia zatoczyła koło za sprawą drugiej edycji akcji społecznej, w której ramach młodzież i wielu ludzi dobrej woli postanowiło przywrócić obiektowi godność oraz zadbać o jego otoczenie.

Kolejny krok na niełatwej drodze

Kilka dni ciężkiej pracy; około 80 zaangażowanych osób; 5 piekarskich szkół; dziesiątki zjedzonych drożdżówek; litry wypitej w upale wody mineralnej; ponad 60 worków pełnych gruzu, śmieci i odpadów zielonych; kilka wywiezionych na wysypisko kontenerów; setki kilogramów mieszanki betonowej, dzięki której przed kaplicą powstały nowe schody...

Oto statystyki tegorocznej akcji "Pamiętamy o kaplicy Maria Hilf!", która została przeprowadzona w maju przez piekarską młodzież. W ramach inicjatywy zaopiekowano się obiektem o bardzo bogatej historii, wszak jego początki sięgają przemarszu króla Jana III Sobieskiego przez tereny Górnego Śląska, czyli roku 1683! Udaający się z odsieczą na Wiedeń monarcha, przechodząc tędy wraz ze swym wojskiem, miał się zatrzymać i skierować swój wzrok

w kierunku widocznego w oddali kościółka pw. świętego Bartłomieja. Najprawdopodobniej na pamiątkę tego wydarzenia została postawiona tutaj najpierw drewniana, a w 1905 roku murowana kaplica w stylu neogotyckim.

Opisywane miejsce było również świadkiem wielu innych, ważnych dla naszego regionu wydarzeń, takich jak III powstanie śląskie, poplebiscytowa budowa granicy polsko-niemieckiej czy zbiórki polskiej drużyny harcerskiej z Bytomia oraz Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego "Sokół". W latach dwudziestolecia międzywojennego wyraz swej czci wobec Maryi w osobliwy sposób wyrażali tutaj maszyniści i pasażerowie przejeżdżających pociągów, które zwalniały do minimalnej prędkości, wydając z siebie głośny dźwięk syreny, a także pielgrzymi, którzy zmierzając do Piekarskiego Sanktuarium w tym miejscu zatrzymywali się na chwilę refleksji, odpoczynku i modlitwy.

MARIA HILF
NABOŻEŃSTWO MAJOWE, 30 MAJA 2016

Niestety, ostatnie lata dla kaplicy Maria Hilf nie były tak szczęśliwe. Miejsce kultu zaczęło zamieniać się w ruinę, do czego przyczyniły się "zwykłe" imprezy, ale i gorszące akty wandalizmu oraz wielokrotne profanacje. Chcąc stanąć w prawdzie o sobie, jako piekarzanie musimy przyznać, iż zapomnienie oraz trwający latami proces niszczenia świętego miejsca, poświęconego Matce Bożej, jest czymś, co naszemu maryjnemu miastu nie powinno nigdy się przydarzyć. Katastrofalny stan obiektu i jego otoczenia był jednak smutnym faktem.

Na szczęście, pomimo wielu przeciwności, w tym roku udało się wykonać kolejny krok na niełatwej drodze przywracania godności kaplicy Maria Hilf. Stało się to możliwe dzięki pomocy wielu środowisk, a także osób prywatnych, które o wielkim sprzątaniu dowiedziały się z Facebooka, lokalnych mediów czy za pośrednictwem poczty pantoflowej. W tym miejscu trzeba wspomnieć również o życzliwości ze strony miejskich radnych oraz

okolicy należyty porządek. Mobilizacja i pomoc wielu ludzi dobrej woli sprawiła, że efekty przerosły nasze oczekiwania...

Wśród nich możemy wymienić wylanie całkowicie nowych schodów, prowadzących do kaplicy; pozbycie się kilku ton nielegalnie zwiezonego w to miejsce gruzu; likwidację wysypiska śmieci oraz popielisk i innych śladów niedawnych imprez; wycięcie dzikich zarośli oraz tzw. samosiejek; odnalezienie wielu elementów, tworzących niegdyś zewnętrzną stronę kaplicy, zasygnalizowanie możliwości aktywizacji tego rejonu poprzez poprowadzenie tędy ścieżki rowerowej oraz zamontowanie tablicy, informującej o bogatej historii obiektu.

Największym sukcesem podjętej inicjatywy jest jednak przypomnienie o niegdyś ważnym na mapie naszego miasta miejscu oraz zaszczepienie w świadomości mieszkańców Piekar i Bytomia konieczności troski o ten piękny, lecz mocno zniszczony obiekt. Myślę, iż w znacznej mierze udało się to za sprawą zwieńczenia

władz Piekar i Bytomia, bezpłatnej pomocy Zakładu Gospodarki Komunalnej, promocji prowadzonej przez media czy zaangażowaniu okolicznych szkół, parafii oraz przedsiębiorstw, dzięki którym akcja nabrała rozpędu. Z radością i nadzieją na przyszłość

Otwarte dla wszystkich prace zaplanowano na wtorek, 24 maja - liturgiczne wspomnienie patronki kaplicy, Matki Bożej Wspomożenia Wiernych - a także na środę, 25 maja. Dokładnie o 8:00 na placu boju pojawili się organizatorzy oraz pierwsi ochotnicy, uzbrojeni w narzędzia oraz ubrania robocze. Już po chwili łopaty, grabie, kilofy, miotły, piły i sekatory poszły w ruch. Upalna pogoda nie odstraszyła również uczniów aż pięciu piekarskich szkół, którzy wraz ze swoimi nauczycielami włączyli się w akcję i z godną podziwu determinacją próbowali przywrócić

akcji, które było zarazem powrotem do wieloletniej tradycji. Chodzi tutaj o nabożeństwo majowe, które w poniedziałek, 30 maja, zostało odprawione wokół kaplicy przez ks. proboszcza Eugeniusza Witaka z Szarleja oraz ks. seniora Rajmunda Machulca. Przed kopią cudownego wizerunku Matki Bożej Pomocnej, przywiezioną specjalnie na tę okazję z czeskiego sanktuarium Maria Hilf w Złatych Horach, wspólną modlitwę zanosilo do Boga ponad 200 osób! W ten sposób mogliśmy się przekonać, że grono osób, którym zależy na dobru tego miejsca, znacznie się powiększyło, co przynosi zarówno ogromną radość, jak i nadzieję na przyszłość.

Rozmaitości parafialne

1 VI 2016

Czerwcowe pielgrzymowanie do Matki Bożej Piekarskiej zainaugurowała archidiecezja katowicka, przybywając w 20-osobowej grupie, reprezentującej Publiczne Gimnazjum Jezuitów w Mysłowicach. Społeczność uczniowska, wspólnie z ks. Arturem Niechwiejem SJ, nauczycielem biologii i chemii, wicedyrektorem ds. pedagogicznych, dziękowała za mijający rok szkolny i prosiła o dobre przeżycie wakacji letnich.

Na początku miesiąca poświęconego Najświętszemu Sercu Jezusowemu do modlitwy za kapłanów wezwał papież Franciszek. Okazją stał się kolejny dzień - pierwszy czwartek miesiąca wraz z Mszą św. poranną. Pamięcią serca otoczono księży, zarówno żyjących, jak i zmarłych, a także intencję nowych powołań kapłańskich i zakonnych.

4 VI 2016

Mszy św. porannej, sprawowanej w uroczystość Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, przewodniczył ks. prał. Władysław Nieszporek. W jej celebrowanie włączył się ks. Bronisław Gawron. Tą Eucharystią rozpoczęto Bieg Trzeźwości, zorganizowany przez Piekarskie Stowarzyszenie Rodzin Abstynenckich. Uczestnicy jego 24. edycji, w większości członkowie Klubu Abstynenta Piątka, na Jasną Górę dotarli w sobotnie popołudnie. W nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca, prowadzone po Mszy św., wpisany został różaniec, połączony z medytacją z intencją wynagradzającą.

7 VI 2016

Wtorkową nieustającą nowennę prowadził ks. Adam Zgodzaj. We wstępie wikariusz pozdrowił uczestniczących w nabożeństwie poprzez transmisję, prowadzoną za pośrednictwem Radia Piekary i łączy internetowych, informując o zbliżającej się peregrynacji obrazu Matki Bożej Piekarskiej w Stanach Zjednoczonych, po raz drugi zorganizowanej. W pobyt u Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej wpisała się kilkuosobowa grupa z Niemiec, z archidiecezji kolońskiej (Köln). Poprzedniego dnia, 6 czerwca, zagościła 50-osobowa grupa z diecezji siedleckiej, z par. św. Andrzeja Boboli w Rudzie Wolińskiej. Następnego dnia, 8 czerwca, w 30-osobowej grupie przybyli seniorzy z diecezji bielsko-żywieckiej, reprezentując Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów - oddział rejonowy w Oświęcimiu, należący do oddziału okręgowego w Bielsku-Białej.

3 VI 2016

W uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, nabożeństwo eucharystyczne, prowadzone od godz. 17.30 przez ks. Rafała, połączono z procesją wokół kościoła, wieńcząc w ten sposób okres oktawy Bożego Ciała. Mszy św. wieczornej przewodniczył ks. prał. Stanisław Puchała, delegat biskupa ds. zleconych (ad casum). Podczas Eucharystii udzielił młodzieży par. Imienia NMP i św. Bartłomieja Apostoła sakramentu bierzmowania. Znamieniem daru Ducha Świętego naznaczonych zostało 39 osób, które przygotował ks. Adrian Lejta.

Wieczorne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca prowadziła par. św. Rodziny z Piekar Śląskich, czyniąc najważniejszym elementem Eucharystię, której sprawowaniu dała początek godz. 21.00. Do grona pielgrzymów dołączyła 45-osobowa grupa z archidiecezji lubelskiej, z par. Znalezienia Krzyża Świętego i św. Andrzeja Apostoła w Końskowoli.

5 VI 2016

W 10. niedzielę zwykłą odbyła się archidiecezjalna pielgrzymka niewidomych i niedowidzących. Uczestniczyło w niej ok. 250 osób, zrzeszonych w kołach, działających też w miastach, położonych na terenie innych diecezji: Będzin, Bielsko-Biała, Bytom, Chorzów, Gliwice, Katowice, Lubliniec, Mikołów, Piekary Śląskie, Pszczyna, Ruda Śląska, Siemianowice Śląskie, Świętochłowice, Tarnowskie Góry, Tychy. Mszy św. o godz. 10.30 przewodniczył ks. Jan Emanuel Soltysik, proboszcz par. Matki Bożej Częstochowskiej w Mysłowicach Kosztowach, a zarazem kapłan wspierający osoby z dysfunkcją wzroku. Jak „wczoraj”, w jej celebrowanie włączył się ks. Bronisław Gawron - od 1997 roku opiekun duchowy miejscowego koła PZN. Homilię wygłosił ks. Piotr Nadrowski. W pielgrzymowanie wpisano odnowienie przymierza chrzcielnego i przejście przez Bramę Miłosierdzia.

Podczas Mszy św. kanonizacyjnej papież Franciszek ogłosił świętym o. Stanisława Papczyńskiego - założyciela Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczucia NMP.

9 VI 2016

Mszy św., której sprawowanie rozpoczęto o godz. 10.00, przewodniczył ks. Damian Rachuta SDS, związany „niegdyś” z bazyliką piekarską poprzez posługę zakrystiana. 21 maja przyjął święcenia prezbiteratu, pobierając przedtem formację do kapłaństwa w archidiecezji wrocławskiej, w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie. Po Eucharystii neoprezbiter udzielił zgromadzonym prymicyjnego błogostawieństwa.

11 VI 2016

W sobotnią gošcinę u Matki Bożej Piekarskiej wpisały się cztery grupy pielgrzymów. Dwie z nich, złożone z dzieci komunijnych i ich rodziców, reprezentowały archidiecezję katowicką. Większej, 140-osobowej grupie z par. św. Stanisława w Żorach, towarzyszyli: proboszcz - ks. Eugeniusz Góra i wikariusz - ks. Rafał Moroń. Mniejsza, 25-osobowa grupa, przybyła z par. NMP Królowej Rodzin w Jankowicach wraz z ks. prob. Tadeuszem Kaliszem. Kolejne dwie grupy objęły archidiecezję poznańską - par. św. Mikołaja w Krobi (35 osób) oraz diecezję gliwicką - par. Nawrócenia św. Pawła w Pyskowicach (50 osób).

W ramach przygotowań do Światowych Dni Młodzieży „zatrzyszana” została 3. edycja kursu dla uzyskania uprawnień przewodnika sanktuarijnego, do udziału w której zachęcono przede wszystkim osoby, posługujące się językiem obcym. „Dzisiaj” odbyło się „ostatnie” spotkanie w cyklu, zainaugurowanym 12 marca.

13 VI 2016

Przypadające w tym dniu wspomnienie św. Antoniego z Padwy, stanowiąc jeden z odpustów, nadanych przez Stolicę Apostolską, „zbiegło się” z czerwcowym czuwaniem fatimskim, zainicjowanym w bazylice piekarskiej o godz. 20.00. Modlitwie przewodniczył ks. Rafał Mucha. Po procesji z figurą MB Fatimskiej i odmówieniu różańcowych tajemnic radosnych, jak co miesiąc, od maja do października, możliwe stało się uczczenie relikwii błogostawionych dzieci fatimskich.

Do grona pielgrzymów dołączyła 18-osobowa grupa młodzieży, uczącej się w Zespole Szkół nr 1 w Piekarach Śląskich., zdobywającej kwalifikacje technika obsługi turystycznej. Dwa dni później, 15 czerwca, stawiła się diecezja kielecka. 80-osobowej z par. św. Wojciecha w Kościelcu towarzyszył wikariusz - ks. Piotr Kotwica. Do księgi celebransów wpisał się m.in. ks. Adam Skutela - kapelan Wojewódzkiego Ośrodka Lecznictwa Odwykowego i Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w Gorzycach, „przypisany” istniejącej tam par. Świętego Anioła Stróża.

17 VI 2016

W Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia wpisano szczególny sposób przeżywania trzecich piątków miesiąca. O godz. 15.00 nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego, prowadzone przed Najświętszym Sakramentem, zainicjował ks. Piotr Nadrowski. Wieczorem, o godz. 19.30, ks. Adrian Lejta rozpoczął modlitwę, której motto stanowiły słowa: „Niezmiernie jest miłosierdzie Twoje”. Współtworzyła ją wspólnota, należąca do Odnowy w Duchu Świętym, funkcjonująca w par. Chrystusa Króla w Świerklańcu - „W drodze”. Zgromadzeni w bazylice piekarskiej skorzystać mogli z sakramentu pokuty i pojednania, wsłuchując się wcześniej w konferencję i świadectwo. Częstkę trwającego czasu zagospodarowała modlitwa wstawiennicza.

Grono pielgrzymów powiększyła 40-osobowa grupa z archidiecezji lubelskiej, reprezentując Akcję Katolicką z par. św. Józefa w Rejowcu.

12 VI 2016

W 11. niedzielę zwykłą, w 50-osobowej grupie, u Matki Bożej Piekarskiej zgromadzili się głuchoniemi i niesłyszący, czyniąc miejscem sprawowania Eucharystii kościół kalwaryjski. W pobyt wpisały się inne grupy, spośród których jedna z nich, 15-osobowa, reprezentowała archidiecezję katowicką, przybываяc w pielgrzymce rowerowej z Radlina. W 50-osobowej grupie stawiła się archidiecezja białostocka (Białystok), dotycząca „po drodze” Industriady. Program tegorocznej edycji Święta Szlaku Zabytków Techniki objął 27 miejscowości województwa śląskiego. W 10-osobowej grupie stawiła się diecezja bielsko-żywiecka (Bielsko-Biała).

Każdej Mszy św., sprawowanej w bazylice piekarskiej, towarzyszył akcent, związany z tematem zbliżających się Światowych Dni Młodzieży. Do elementów pomocnych w ukierunkowaniu na przeżywanie wielkiego święta wiary włączone zostały: komunikat metropolity katowickiego, homilia, jaką wygłosił ks. Adrian Lejta oraz dar materialny, składany „dzisiaj”.

16 VI 2016

Jednym z kapłanów, sprawujących wieczorną Eucharystię, był ks. Grzegorz Piątek SCJ, koordynator w Duszpasterstwie Przedsiębiorców i Pracodawców - „Talent”. Po niej, osoby z różnych branż, które łączy pragnienie poszanowania wartości w biznesie oraz troska o głębokie życie duchowe, uczestniczyły w spotkaniu. Jego charakter inspirowało hasło: „Reewolucja lidera. Zmieniaj biznes - zmieniaj świat”. Temat sformułowano następująco: „Tworzenie dobra. Twoja praca ma głęboki sens”. Konferencję wspomogła refleksja nad tym, jakie produkty i usługi - a także za jaką cenę - powinni oferować zarządcy, zainspirowani wiarą w Jezusa Chrystusa.

18 VI 2016

Do Matki Bożej Piekarskiej dotarła 40-osobowa „częstka” diecezji opolskiej, reprezentując par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła i Narodzenia NMP w Lubnianach.

W ramach III archidiecezjalnej pielgrzymki osób, zaangażowanych w modlitwę za kapłanów, o godz. 16.30 „stawili się” w ok. 150-osobowej grupie członkowie Apostolatu Margaretka, Wspólnot Wieczernika, Dzieła Duchowej Adopcji Kapłanów. Kulminacyjny punkt pielgrzymowania stanowiła Eucharystia. Przewodniczył jej i homilię wygłosił ks. Adrian Lejta. W celebrowanie włączyli się kapłani, posługujący w Katowicach: ks. Mariusz Marek - wikariusz par. Trójcy Przenajświętszej (Kostuchna) i ks. Szymon Resiak - wikariusz par. Niepokalanego Poczęcia NMP. Reprezentanci tego miasta wywodzili się też z innych parafii: św. Anny (Janów), św. Jadwigi Śląskiej i MB Nieustającej Pomocy (Szopienice), „spod znaku” św. Józefa (Józefowiec i Załęże), św. Szczepana (Bogucice). W modlitwę włączyły się Siemianowice Śląskie (Bytków i Michałkowice). Dekanat Piekary Śląskie, oprócz „gospodarzy”, reprezentowały parafie: Świętych Apostołów Piotra i Pawła, św. Józefa, św. Rodziny, Trójcy Przenajświętszej oraz św. Wojciecha (Radzionków). Przybyła też „częstka” diecezji gliwickiej - par. św. Michała Archaniola w Bytomiu Suchej Górze. Wspólne spotkanie przy stole poprzedziło nabożeństwo, prowadzone przez ks. prał. Władysława Nieszporka, podczas którego odmówiona została m.in. Litania do Chrystusa Kapłana i Żertwy.

19 VI 2016

W 12. niedzielę zwykłą odbyła się pielgrzymka Związku Górnośląskiego. Uczestniczyło w niej ok. 100 osób, skupionych w kołach i bractwach metropolii katowickiej. Eucharystii, sprawowanej o godz. 10.30, przewodniczył ks. prof. Arkadiusz Wuwer, adiunkt dydaktyczno-naukowy na Wydziale Teologicznym UŚ w Katowicach, dekretem metropolity katowickiego z dnia 15 IX 2015 r. ustanowiony kapelanem. Jeden z celebransów, ks. Henryk Kuczb, modlitwą objął Piekarskie Koło ZG, świętujące złote gody. Członkowie organizacji aktywnie włączyli się w oprawę Mszy św., ubogacone obecnością pocztów sztandarowych i poprzedzonej modlitwą przy pomniku Jana Pawła II. Postugę kaznodziei pełnił ks. Henryk Jonczyk, emerytowany proboszcz par. św. Marii Magdaleny w Bielszowicach, mieszkaniec Domu św. Józefa w Katowicach, wspomagający „okazjonalnie” duszpasterstwo w parafii piekarskiej.

Następnego dnia, 20 czerwca, przybyła ponad 20-osobowa grupa z par. NMP Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Jastrzębiu Zdroju Dubielcu. Liturgicznej Służbie Ołtarza towarzyszył ks. Marceli Rabstein. 21 czerwca, 50-osobowej grupie z par. św. Jerzego w Mszanie asystował ks. Przemysław Piwowarczyk.

26 VI 2016

We Mszy św., sprawowanej w 13. niedzielę zwykłą o godz. 7.30, uczestniczyła m.in. 75-osobowa grupa z par. Matki Bożej Częstochowskiej w Knurowie, zdążająca na Jasną Górę. W intencji pieszych pątników modlił się ks. prob. Krzysztof Tabath. Eucharystii przewodniczył ks. Marian Jaromin. W homilii, w jednym z jej punktów, ks. Krzysztof Szudok ukazał etap odkrywania bogactwa wolności, istniejący na drodze Ewangelii. Akcent zaznaczyła „częstka” diecezji gliwickiej, przybywając w 20-osobowej grupie z par. Wniebowzięcia NMP w Bytomiu.

„Dzisiaj” przypomniano: dwa tygodnie temu rozpoczęła się druga peregrynacja obrazu Matki Bożej Piekarskiej w Stanach Zjednoczonych. Wraz z ikoną Maryi z Piekar Śląskich wyruszyli: ks. Adam Zgodzaj i ks. Piotr Kontny. Przez miniony czas wizerunek Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej nawiedził m.in. następujące parafie: Trójcy Świętej w Chicago; Świętego Krzyża w Nowym Jorku, gdzie postugę proboszcza pełnił ks. Witold Mroziewski – biskup pomocniczy diecezji brooklyńskiej; św. Jadwigi w Floral Park na Long Island.

O godz. 17.00, koncertem prof. Władysława Szymańskiego, zainaugurowano II Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej, przebiegający pod nazwą: „Reginae Silesiae Gloria - Królowej Śląska Chwała”.

25 VI 2016

Do Matki Bożej Piekarskiej dotarły trzy grupy pielgrzymów, reprezentując diecezje: bielsko-żywiecką - par. Przemienienia Pańskiego w Buczkowicach (40 osób); kielecką - par. Narodzenia NMP w Piekoszowie (50 osób); sosnowiecką - par. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Olkusz (50 osób). „Tu” zatrzymali się pątnicy (80 osób), zdążający pieszo na Jasną Górę z dwóch parafii Rudy Śląskiej: św. Józefa i św. Michała Archaniola.

Poprzedniego dnia, w uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela, papież Franciszek rozpoczął trzydniową pielgrzymkę do Armenii.

27 VI 2016

We wspomnienie NMP Nieustającej Pomocy, przypadające w tym dniu, imieniny obchodził ks. Proboszcz Władysław. Szczególną modlitwą parafian objęty został podczas Mszy św. wieczornej. Homilię wygłosił diakon Szymon Szolc z par. św. Marii Magdaleny w Lubomi, rozpoczynając w poniedziałek tygodniowy staż.

Następnego dnia, 28 czerwca, w gościnę u Matki Bożej Piekarskiej wpisała się diecezja gliwicka, reprezentowana przez Katolicki Ośrodek Rehabilitacyjno-Wychowawczy dla Dzieci i Młodzieży: „Dom Nadziei” w Bytomiu. 30-osobowa grupa uczestniczyła we Mszy św., którą sprawował ks. Bogdan Peć MSF, specjalista terapii uzależnień. Diecezję bielsko-żywiecką reprezentowały dwie grupy, wywodzące się z parafii: św. Wojciecha w Dankowicach - 15 osób i Znalezienia Krzyża Świętego w Skoczowie - 75 osób, uczestniczących w 16. pieszej pielgrzymce, zdążającej na Jasną Górę.

29 VI 2016

W uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła oczy i serca kierowano w stronę Rzymu, radując się darem odpustu bazylikowego. O godz. 9.00 ks. prał. Władysław Nieszporek rozpoczął sprawowanie Eucharystii, obejmując modlitwą Zakład Sztuki Kościelnej w 118-ą rocznicę funkcjonowania, polecając Bożej Opatrzności pracowników i kierujących firmą, założoną w Piekarach Śląskich w 1898 roku. Miesiąc wcześniej, 29 maja, w ramach PreIndustriady, „podwoje” dla zwiedzających otworzyła pracownia rzeźb sakralnych, działająca w placówce.

Dwa dni później, 1 lipca, udostępniono kolejny dar Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia: „stałą” adorację Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Bartłomieja, trwającą od godz. 11.00 do godz. 17.30 przez pięć dni tygodnia. M.in. o tym fakcie poinformował Kustosz 30 czerwca przed błogosławieństwem końcowym podczas Mszy św., której celebrowanie rozpoczął o godz. 8.00.

STATYSTYKA PARAFIALNA

ŚLUBY

1. Bartkowiak Igor - Zegarowska Dagmara
2. Zybała Artur - Cierniak Barbara
3. Pawlik Jakub - Klyta Agnieszka
4. Gołębiowski Mateusz - Dolatowska Natalia
5. Janosza Leszek - Morawiec Karolina
6. Patoń Kamil - Patoń Katarzyna
7. Świder Piotr - Badura Izabela
8. Plich Michał - Łój Magdalena
9. Kobus Łukasz - Kleinsteuber Aneta
10. Dudek Krzysztof - Dolecka Małgorzata
11. Szotłysek Paweł - Zając Agnieszka
12. Wiliński Adam - Tkocz Jolanta

ROCZKI

1. Lampa Natalia
2. Bizio Piotr

SREBRNE GODY

1. Anna i Jan Żurek
2. Beata i Adam Błazy

CHRYZTY

1. Szczyszczej Lena
2. Rabsztyn Igor
3. Dłubek Justyna
4. Grzesiak Wiktoria
5. Bochenek Dominik
6. Spadło Franciszek
7. Pańnikowska Karmen

POGRZEBY

1. Dodolski Janusz I. 63
2. Sakowski Karol I.32
3. Szudeja Łucjan I.74
4. Wysocka Róża I.83
5. Wiśniewska Barbara I.62
6. Wystrach Józef I.75
7. Makuch Marian I.59
8. Kuna Henryk I.76
9. Czmił Zbigniew I.65
10. Klim Mariusz I.49
11. Lesz Róża I.86

ZŁOTE GODY

1. Jerzy i Krystyna Prudło

WARUNKI UZYSKANIA ODPUSTU ZUPEŁNEGO W KOŚCIELE JUBILEUSZOWYM

- ❖ uczestnictwo w jakimkolwiek nabożeństwie lub prywatna adoracja (co najmniej 15 min.)
- ❖ komunie święta przyjęta w danym dniu (niekoniecznie w tym kościele)
- ❖ pozostawanie w stanie łaski uświęcającej - brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, także lekkiego
- ❖ wzbudzenie w sercu intencji zyskania odpustu zupełnego i dostąpienia Bożego Miłosierdzia poprzez darowanie kary za grzechy pozostającej do odpokutowania po uzyskaniu ich odpuszczenia w sakramencie pokuty
- ❖ odmówienie modlitw: Wierzę w Boga..., Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu... oraz dowolnej modlitwy w intencjach Ojca świętego
- ❖ odpust można zyskać raz dziennie za siebie lub wybraną osobę zmarłą

NABOŻEŃSTWA W ROKU MIŁOSIĘRDZIA

- ❖ Koronka do Miłosierdzia Bożego - codziennie o godz. 15.00 (w bazylice)
- ❖ Trzeci piątek miesiąca - Dzień Miłosierdzia - godz. 19.30 - modlitewny Wieczór Miłosierdzia
- ❖ Dzień fatimski (13 VI - 13 X) - godz. 20.00 - Msza święta, procesja świateł i różaniec fatimski
- ❖ Całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Bartłomieja (obok prezbiterium) od poniedziałku do piątku w godz. 11.00 - 17.30

27 lipca
czwartek

Piekarska Fiesta

godz. 12.00

ŚDM Cup

Międzynarodowy Turniej Piłki Nożnej
Orlik przy I LO im. Jana III Sobieskiego

godz. 16.00

FIESTA

Boisko za probostwem bazyliki:
koncerty zespołów

Mały Śląsk

Jania Band

Gospel

Boogie Boys

Carrantuohill